Lục Tỉnh Tân Văn

大新省閩

MỖI TUẦN RA HAI KỲ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHÚA NHỰT

GIÁ BÁN
TRONG ĐỊA-PHẬN ĐÔNG-DƯƠNG
Một năm. . . . 6$00
Sáu tháng. . . . 3 50
Ba tháng. . . . 2 00
Mỗi số.. . . . . 0 06
Đổi chỗ ở. . . . 0$20
ĐẠI-PHÁP VÀ CÁC THUỘC ĐỊA
Một năm. . . . 20fr00

Số : 575
NĂM THỨ MƯỜI BẢY

BÁN LẺ MỖI SỐ : 0$06

24 Novembre 1918
18 tháng mười annam
Năm Mậu ngũ

DIRECTION ET ADMINISTRATION :
F.-H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ
ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES
Le centimètre de hauteur sur 0.065 de large. 1$50
Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre quelque soit le caractère employé.

BỐ CÁO
Những lời rao về việc buôn bán nếu gởi thơ đến Bổn-quán thì Bổn-quán sẽ gởi cho một cái bản để giá phân minh.

ÂU-CHÂU ĐIỂN BÁO

(Havas)

Hạn trong năm ngày đã đúng, Tổng-Soái Foch hạ chỉ cho Đức-tặc phải nạp cho binh Đồng-minh những binh khí đã giao kết trong tờ đình chiến.

Binh Đồng-minh chiếm thủ lần lần những đất Đức-tặc đem binh xuất ngoại, nghĩa là Đức-tặc rút đi khoản nào, binh Đồng-minh chiếm khoản nấy,

Muốn thấy tờ thúc-giáp giải binh của Đức-tặc, xin hãy phụ Quốc-trái cho thắng số.

Quốc-trái diễn thuyết

Bổn-quán tiếp được bài diễn thuyết của thầy Trịnh-văn-Đông, nhứt hạng Cai-tổng tổng, Bình-thạnh-Thượng, làng. Thanh-trì, hạt Thủ-dầu-một, điền Trước mặt quan Chủ-tỉnh và hương chức trong 12 làng và nhơn dân, bổn quán xin ấn hành như sau đây.

« Hỡi bạn đồng-bào ta ! Trước mặt quan Chủ-tỉnh và Hương-chức 12 làng và nhơn dân, tôi xin diễn thuyết trong vụ Quốc-trái nầy cho bạn đồng-bào ta rõ,

« Vốn trong sáu mươi năm có lẻ chúng ta mang ơn Mẫu-quốc Đại-pháp gội nhuần ân nghĩa nặng như núi Thái-sơn, biết bao giờ trả đặng.

« Chúng ta đã biết ơn đức mà trả không đặng là vì chưa gặp dịp nhà nước Mẫu-quốc sở cậy.

« May đâu, cuộc khói lửa sanh ra hơn mấy năm trường, quân Allemand khuấy rối làm cho Mẫu-quốc ta vì công-lý, vì nhơn-quyền mà phải rút gươm trừ loàn cho xã-hội.

« Tuy cuộc rủi mà hóa may cho anh em ta gặp cơn khói lửa đặng tỏ lòng trung ái và dạ nhiệt thành cho trọn lòng đền ơn hơn sáu mươi năm trường dạy dỗ.

« Bởi vậy sách nói rằng: nhà nghèo hay con thảo, nước loạn biết tôi ngay ; bằng như trong lúc thái bình đâu rõ đặng kẻ trung-quân người ái-quốc.

Như cuộc Quốc-trái ngày nay đây là vì Mẫu-quốc Đại-pháp ta đã tư bề đắc thắng; Nếu như muốn cho trọn thắng và trừ khử quân Allemand cho tuyệt, chắc sao cũng phải có binh lương cho cụ túc ; nếu binh lương cho cụ túc thì anh em phải hết lòng giúp Mẫu-quốc trong kỳ Quốc-trái nầy cho thắng số đặng đền ơn dạy dỗ mấy mươi năm.

« Phàm sanh đạo làm người thời phải có ba giềng, phận làm trai phải sao cho trọn: 1° là phận nước; mà hễ nước thái bình thì ta vỗ bụng âu ca, còn nước ly loạn thì phải ra xông đường tên vùi mũi đạn ; nhưng bởi ta không sức vùi tên lước đạn thì phải sao ? phải giúp lương, lương nhiều ắt binh mạnh, binh mạnh ắt toàn thắng, thắng đặng ta mới âu ca; 2° phận nhà mà hễ nước yên thì nhà mới vẹn, nhà vẹn ta phải trọn đạo làm tôi con;

3° là phận làm tôi ; hễ tôi ngay phải cho tròn đạo nước, tròn đạo nước phải sao ? phải giao cả bổn phận mình.

« Nay anh em đặng ngồi an nơi cõi thái bình nầy, an hưởng thanh nhàn thì phải sao cho rõ mặt làm người, mang ơn thì trả há dần dà làm chi.

« Trên Mẫu-quốc có dạ yêu vì, dưới thần tử phải tất kỳ sở nguyện, của dư dả giúp cho tròn tiếng ; tiếng Annam cho có chút trung thành ; một giúp anh, hai giúp bạn chốn chiến trường, bao quản chữ tử sanh, đã có nghĩa còn thêm danh khắp cả, khuyên đồng-bào đứng lòng buồn bã; giúp giúp đi cho hết dạ trung thành ; hãy đua nhau kẻ lấn người tranh ; giúp thắng số đừng để đành thua dị quốc ; ngày nay đặng no cơm ấm cật, là cũng vì chưng 60 năm trường hết sức dạy răng; phận làm tôi cho trọn đạo hằng; ơn nặng ấy sánh bằng non Thái.

Đại-pháp vạn tuế !
Đồng-minh vạn tuế !
Nam-kỳ vạn tuế !
Quan chủ tỉnh vạn tuế !

Bởi nơi lòng dạ nhiệt thành của Thầy Cai tổng là dạ trung-thành của lê dân cho nên có 12 làng nội tổng mà được 5.503 $ 68.

Cách trong 3 ngày có xe hơi của quan Chũ tỉnh cho hay rằng ; đồng minh ta toàn thắng cho phép chơi trong 2 ngày thì thầy Cai liền sốt sắng dạy hương chức sắm sửa cộ đèn trong ngày ấy, tối bảy giờ có dưng cộ đèn và múa lân, vui cha chả là vui! thiên hạ chen chưng không lọt; có ông Gilbert Kiểm-lâm sở tại; có mấy thầy giáo và thầy điều-dưỡng ; có mấy chũ tiệm bán hàng xén; có đũ hương chức.

Trong lúc gần dưng cộ đèn thì có thầy giáo tập quí danh là Trần-minh-Nguợt đứng ra diễn thuyết sự vui mầng trong ngày ấy như sau đây:

«Hỡi anh em chúng ta! Kia anh em có thấy sự vinh diệu của chúng ta ngày nay đây chăng? Ấy cũng nên gọi là ra công một chú mà hiển vang đời đời.

«Vốn anh em đã hết lòng trung-quân ái-quốc tỏ dạ nhiệt thành, đền ơn tri ngộ của Mẫu-quốc trong sáu mươi năm nay hết công dạy dỗ.

«Đến lúc Mẫu-quốc gặp cơn binh cách kêu gọi đến anh em chúng ta thì anh em chúng ta phải hết lòng cùng nhà-nước, bởi nhà-nước Mẫu-quốc biết anh em chúng ta một tấm trung thành để dạ, nên mới bag ơn rộng rãi nhiều bề ; đã bồi lộ tu kiều, học đường, y viện, bảo sanh đủ thứ ; lo từ bữa sửa từ lời, biết bao nhiêu ân dày nghĩa nặng.

«Với sự ân dày nghĩa nặng ấy thời anh em chúng ta phải khắc cốt ghi xương mà ơn đền nghĩa trả.

«Bởi vậy cho nên thế thường hay nói là nuôi con ngàn ngày dùng trong một thuở là vậy đó ; mà đã sáu mươi dư năm nhà-nước. «Mẫu-quốc vì công lý vì nhơn quyền dùng anh em ta trong một lúc mà ta lại nỡ nào tọa thị điềm nhiên sao?

«Vậy trong lúc nầy là lúc vui chung người vỗ tay kẻ cười cợt, ấy là cái lương tâm, của chúng ta nó chỉ rõ ràng sự phải của ta đã làm cho nên ngày nay mới có sự như vầy.

Hỡi anh em chúng ta ơi! ráng sức mà vùa giúp cho Mẫu-quốc cho thắng số ngày nay thì anh em sẽ thấy sự vinh diệu về sau sẽ chắc ; chắc như vậy ; y như vậy.

Hương-chức và nhơn dân nghe rồi đều vỗ tay la lớn rằng :

Đại-pháp vạn tuế !
Đồng-minh vạn tuế !
Đông-dương vạn vạn tuế !

Dịch-y
TRƯƠNG-QUAN-HIỆU

Quốc-gia tương vong

(La chute d'une dynastie)

Nga diệt quân quyền

(La destruction de la Monarchie russe)

(Tiếp theo)

« Sau nữa, việc nước càng ngày càng tệ, Công-Hầu-Bá-Tử-Nam mới đến dinh ông *Nicolas Mikhai-lovitch* là một vị *Thượng-quốc-Công* lại là Hoàng-Thúc ở xa triều, mà triệu ngài về gián cùng, vì ngài là một đứng trung cang nghĩa khí có danh; ngài về lâm trào, yết kiến *Nicolas II* chỉ rõ hết đều hơn sự thiệt, nhứt là đều gian-thần sũng-nịnh yểm, không cho vua Nicolas biết tới. Hoàng-Thúc gián cũng không nổi, trở ra thuật rằng xem ý lịnh thánh hoàng lấy làm chơi, bộ lơ lẳng không thèm kể đến.

Cứ mỗi khi Hoàng-Thúc nói tới chuyện: *Điếu thuốc trong túi*, thì vua Nicolas II tỏ hình như muốn trao *hộp diêm mời Hoàng-thúc đốt vậy* ; nghĩa là nghe đến việc nước nhà hầu biến, vua *Nicolas* II thì như không, lại có hơi kiêu, thách đố. Bởi vậy khi Hoàng-thúc từ bệ-ngọc lui chơn, lịnh Hoàng-thúc và cười và tâu với vua *Nicolas II* rằng:

« Vậy thì thôi, bây giờ Bệ-hạ nên khiến quân Đào-Phủ giết già cho rồi đi, đem ra hoa-viên mà chôn phức. »

Vua *Nicolas II* nghe qua mỉn cười, rồi làm bộ giả ơn Hoàng-thúc.

Cách ít ngày, tính lại nhằm lối hạ tuần tháng chạp, khi sai ông Bá *Fréderik* là quan Thượng triều đến viếng Hoàng-Thúc rồi trở về, Vua *Nicolas II* sai đệ chiếu tới dinh Hoàng-Thúc mà troàn như vầy:

« Quan Bá *Frédérik* bị nhiều việc mà lẫn, quên trao lời chiếu của trẫm đã dặn quan Bá Frédérik bảm cho Hoàng-Thúc hay rằng : Hoàng-Thúc phải tom góp đồ đạc Châu-báu mà từ đề đô, về gia tư của lịnh Hoàng-Thúc tại *Grouchevka* mà ở đỡ vài tháng. Vậy Hoàng-Thúc hãy vâng chiếu mạng, mai đừng vào chầu.»

«Niki»

Hoàng-Thúc đọc chiếu rồi, lật đật ra mắt Hoàng-thái-hậu mà tỏ bày tâm sự. Hoàng-thái-Hậu vào can vua Nicolas II, dạy bãi lịnh chiếu troàn, để Hoàng-Thúc ở yên ; vua Nicolas không nghe, cãi lịnh mẹ mà rằng: Thiên-tử bất hí ngôn ; làm Hoàng-Thúc phải tom góp đồ đạc mà đi, như ông *Dmitri* bị đày qua nước *Perse* cách mấy ngày trước vậy.

Trước khi đi, lịnh Hoàng-Thúc chẳng kể thác, lấy hết lòng cang-trực mà đệ tới vua *Nicols II* một tờ biểu, tâu những lời châu-ngọc, ngày nay còn biểu thanh-sử ; rằng :

« Bệ-hạ hằng khi nói Bệ-hạ quyết một lòng đánh cho đến cùng, đánh tới chừng nào tận diệt A-lê-măn, Nga binh phất cờ thắng trận bang sư Bệ-hạ mới vui cho ; mà, kẻ hạ thần dám hỏi, vậy chớ thời-thế quốc-dân như vậy đó Bệ-hạ có dám tưởng chắc sở nguyện của Bệ-hạ đặt thành chăng ?

« Bệ-hạ có rõ thấu cơ-gian trong nước chăng ? Bệ-hạ có rõ thấu việc đất *Sibérie, Turkestan* và đất *Caucase* sẽ trở nên làm sao chăng ? Bệ-hạ có biết việc nước trong ngoài cho đũ hết chăng, hay là lũ Sũng-nịnh gian-thần, hồ mị khi quân nó mong lòng phân quốc mà yểm hết, không cho thấu tới tai bệ-hạ chăng ? Lũ hồ-mị

khi quân ấy gốc bởi đâu mà ra, chắc là Bệ-hạ cũng chưa biết đặng. Vậy thì lịnh Bệ-hạ hãy rộng dung cho kẻ ngu-thần minh tâu.

«Cải cách của Bệ-hạ trị quốc, tự chủ lập đình thần đó, khi quốc-dân ít người nghe lọt thì chẳng nói chi, việc nước hãy còn mím-mai, chớ hễ nhiều người mà nghe lọt rồi, đồn đãi ra bá-tánh hay, thì nước Rút-xi nầy, lấy làm khó mà an trị. Bệ-hạ mọi khi luận bàn quốc-sự với ngu-thần, Bệ-hạ thường phán rằng Bệ-hạ chẳng hề tin cậy một người tôi yêu nào cả, mà ngày nay đây Bệ-hạ bị lầm lạc đã nhiều rồi. Bệ-hạ thật chẳng lầm ai, duy nghe lầm *Chánh-Hậu* là mẫu-nghi thiên hạ, là tay yêu đâu của Bệ-hạ, chẳng phút nào rời, tưng tiêu dường ngọc tốt Chánh-hậu thật cũng hết lòng vì Bệ-hạ vậy chớ chẳng phải không, song Chánh-hậu nghe lời kẻ gian thần, mong dạ khi quân, mà ra lẽ gạt lòng Bệ-hạ. Bấy lâu, chắc Bệ-hạ nghe lời *Alexandra Féodorowna* như thật chớ? Ấy là lẽ tự nhiên; song kẻ hạ-thần ngày nay dám tâu cho mở tất lòng Bệ-hạ rằng những lời của Chánh-Hậu tâu cùng Bệ-hạ bấy lâu đó, đều là lời dối-giả, đều là kế phãn, mưu gian của loài hồ mị khi quân, chớ chẳng thật chút nào cả thãy. Nếu Bệ-hạ giãi tất lòng không nổi, phụ lời Chánh-Hậu chẳng đặng, thì Bệ-hạ phãi chú ý, dối lòng mà giữ lấy mình rồng, đừng để lầm kế của quân gian thần, nó dụng *Mỉ-Nhơn-Kế*, mượn tay Chánh-Hậu mà làm ngừa nghiên cơ nghiệp. Ngu thần dám tưởng ghe phen Bệ-hạ cũng đã ướm diệt các sắc-quyền ấy chớ chẳng không-song, nếu phen nì Bệ-hạ an ủi Chánh, Hậu chẳng đặng, không chịu hồi tâm định tánh mà bỏ tôi theo sáng, thì thôi. Bệ-hạ hãy dụng cách khác mà giãi cái quyền thế của Chánh-Hậu cho khỏi mình rồng, đặng dứt rồi hậu hoạn.

(Còn nữa).

SỔ THÂU

(Résultats des Souscriptions à l'emprunt)

Tuần lễ thứ ba

Số bạc mặc phóng trái

Số công-nho Đông-dương và khoản dự trữ trích ra cho vay. .		5.319.000 f. 00
Nam-kỳ	Kho-bạc nhà-nước	14.546.555 f. 10
	Băng.	11.110.765 f. 20
		25.657.320 f. 30
Bắc-kỳ	Kho-bạc nhà-nước	6.012.689 f. 60
	Băng.	9.220.913 f. 10
		15.841 522 f. 70
Cao-mên	Kho-bạc nhà-nước	2.576.128 f. 00
	Băng.	1.139.937 f. 00
		3.716.065 f. 00
Trung.-kỳ	Kho-bạc nhà-nước	2.002.800 f. 00
	Băng.	241.258 f. 00
		2.244.168 f. 00
Lèo	Kho bạc nhà-nước	1.036.563 f. 10
	Tổng cọng. .	56 314.661 f. 90

Các sở nhà-nước cho vay

Trong sổ tổng cọng dưới đây có kể các số tiền trích trong kho các sở nhà-nước.

Công-nho Đông-dương. .	5.195.000 f. 00
Kho dự trữ tiền hưu-trí.	2.124.000 f. 00
Nam-kỳ	9.737 578 f. 40
Bắc-kỳ.	853.058 f. 40
Cao-mên.	249 294 f. 80
Lèo	212.400 f. 00
Cọng.	15.392 061 f. 60

Số người cho vay

	Kho-bạc nhà-nước	Băng	Cọng
Nam-kỳ	30.090	1.196	31.386
Bắc-kỳ.	5.616	533	9.198
Cao-mên. . . .	5 547	216	5.630
Trung-kỳ. . . .	5.924	29	8.933
Lèo.	2.466	»	2.416
	53 516	2.027	55.843

Ngày 11 novembre

Kho bạc Nhà-nước

Nam-kỳ và Cao-mên	1.803.718 f. 50
Trung-kỳ, Lèo và Bắc-kỳ . .	771.666 f. 90
	2.575.385 f. 40

Hãng bạc Băng

Nam-kỳ và Cao-mên.	796.709 f. 40
Trung-kỳ và Bắc-kỳ	1.438.073 f. 00
	2.234.782 f. 40
Cọng ngày 11	4.810.167 f. 80
Mấy ngày trước.	57.487.085 f. 20
Tổng cọng	62.297.253 f. 00

Các Hãng cho vay lớn

La Société Immobilière de l'Indochine	200.000 frs
La Maison Berli et son personnel	163.000 »
La Maison Larue	100.000 »

Ngày 12 novembre

Kho bạc Nhà-nước

Nam-kỳ và Cao-mên. . . .	1.147.331 f. 70
Trung-kỳ, Lèo và Bắc-kỳ .	884.681 f. 40
	2.032.013 f. 10

Hãng bạc Băng

Nam-kỳ và Cao-mên.	332.051 f. 80
Trung-kỳ và Bắc-kỳ.	150.126 f. 00
	482.177 f. 80
Cọng ngày 12	2.514.190 f. 90
Mấy ngày trước	62.297.253 f. 00
Tổng cọng	64.811.443 f. 90

Ngày 16 novembre

Kho bạc Nhà-nước

Nam-kỳ và Cao-mên. . . .	624.084 f 30
Trung-kỳ, Lèo và Bắc-kỳ .	437.809 f 50
	1.061.893 f 80

Hãng bạc Băng

Nam-kỳ và Cao-mên. . . .	121.703 f 60
Trung-kỳ và Bắc-kỳ	34.223 f 00
	155.926 f 60
Cọng ngày 16 nov . . .	1.217.820 f. 40
Mấy ngày trước . . .	71.239.795 f 30
Tổng cọng	72.457.615 f. 70

Ngày 17 novembre

Kho bạc Nhà-nước

Nam-kỳ và Cao-mên. . . .	»
Trung-kỳ, Lèo và Bắc-kỳ. .	116.218 f. 20
	116.218. f 20

Hãng bạc Băng đóng cửa

Cọng ngày 17 Nov . .	116.218 f. 20
Mấy ngày trước . . .	72.457.615 f 70
Tổng cọng	72.573.833 f. 90

THÔNG BÁO

(Informations)

GIÁ BẠC VÀ GIÁ LÚA

Giá bạc kho nhà-nước . . 4 f. 10

Giá lúa, tạ 68 kil. chở tới nhà máy Chợ-ớn (bao trả lại) : 3$30 tới 3$ 35.

Sài-gòn

Lễ mằng thắng trận

Từ ngày thứ sáu, 15 novembre, quan trên đã troàn cho mỗi nhà buôn bán ở Châu-thành và ngoài quận phải treo cờ, mỗi người gánh gánh bán dạo, mỗi cái xe hơi, xe kiếu, xe ngựa, cũng phải treo một cây cờ nhỏ, ngoài chợ mới Sàigòn và các chợ nhỏ, các nơi con buôn đều phải cặm một cây cờ ở chỗ mình ngồi bán, các ngã đường từ đại lộ đến trong hóc hẽm ngoài ranh Châu-thành đều thấy cờ phất chéo đối nhau đủ màu, thuở nay chưa hề ai thấy cuộc như vậy.

Sớm mai chúa nhựt ngày 17 novembre, thiên-hạ tựu đến đường Kinh-lấp vô số, đặng xem cuộc trần binh và làm lễ mằng trước tượng *Gambetta*. Trước tượng nầy có cất nhà Diễn-đàn để cho các quan và các người có giấy mời vào coi Diễu-binh.

Khi binh kéo qua khỏi Diễn-đàn rồi, thì quan Toàn-quyền xuống Diễn-đàn đi thẳng lại trước tượng Gambetta, đọc bài diễn-thuyết, một lược đó người ta đem dâng tràng hoa để dầy chơn tượng, mỗi tràng hoa đều có chữ chúc mằng Đại-pháp, hoặc tung-hô quân lính tử trận.

Buổi chiều 5 giờ rưởi, tại nhà-thờ Nhà-nước hát kinh *Te-Deum* trọng thể, Đức Giám-mục-phó Quinton làm lễ hát kinh, đúng 5 giờ rưởi cha Sở nhà-thờ Nhà-nước mặc áo lễ nhạc, với bốn năm tên học-trò cũng mặc áo lễ, ra ngoài cửa chực rước quan Toàn-quyền, kế một chập quan Toàn quyền đi xe hơi với các quan hầu đến nhà-thờ. Ngài vừa xuống xe thì cất nón đi đầu trần vào nhà-thờ, thẳng lên cung-thánh gần bàn thờ quì gối chầu lễ với 2 ông quan hầu, trước mặt quan Toàn-quyền phía bên kia có Đức Giám-mục Mossard và 2 ông cha Tây hầu qui xem lễ, xung quanh cung-thánh, các cố rất đông mặc y phục lễ.

Học-trò Taberd và học-trò La-tinh ở trên từng lầu xướng kinh *Te-Deum* (nghĩa là *kinh tạ ơn Đức Chúa Trời*) nghe khoan thai rập ràng. Lễ đoạn, trên chót 2 tháp nhà-thờ có 2 người lính thủy ra cửa sổ đốt trái sáng đủ thứ màu, thiên-hạ ra ngoài đứng coi chật-nức, đúng 8 giờ thì nhà-thờ thắp đèn khí từ trên chót xuống đến mặt tiền. Các dinh Nhà-nước cũng thắp đèn khí. Đường Catinat, đường Charner, các nhà buôn đều thắp đèn khí, cái đường Kinh-lấp có làm 2 cây trụ cao bằng tre kết hoa, và vấn vải màu tam sắc, giữa 2 trụ có bắt ngang 3 chữ lớn « **Vive la France** » thắp toàn đèn khí, đứng bao xa cũng thấy rõ ràng.

Đến 9 giờ, đốt pháo bông tại đường Charner, một lược đó trên đường Bonnard hát bóng, rọi các bóng giặc đương thời, Annam ưa coi hát bóng hơn coi pháo bông, nên bữa đó tựu lại trước dàn hát bóng đông lắm.

Mười giờ mỡ cuộc Đại-yến ca xang (Bal) tại dinh Xã-tây cho đến bốn giờ sáng, dân Annam, dân Tây, Chà, Chệc, miễng ăn mặc phải cách thì được vô dự yến.

Anhóa.—Hôm ngày 4 tháng novembre 1918 lúc 10 giờ tối có 1 đãng ăn cướp chừng hai mươi mấy tên, có 4-5 cây súng, đến làng Phú-Thuận, vào phá nhà hương cả Dõng vô bữa tũ sắt, phá cửa buồn gói, lấy hết vàng bạc hàng hóa đồ từ khi cả thãy cọng chừng 500$00, rồi đó nó trở lại, xuống nhà công, bắn vãi vô trong dân thường xuyên chạy hết, nó vào rọc trống liện mỡ, rồi nó trở ra bắn vãi qua nhà thờ cha sở, khi ấy có dân tỉnh làng xóm, nghe trống mỡ chạy đến rất đông, song thấy việc dữ tợn, súng bắn đùng đùng, chẳng ai dám vô mà tiếp, người đều khiếp vía, thãy nằm đường cho chúng nó đi ngang qua, nó đi khỏi rồi dân tỉnh làng xóm đều dậy, ra đưa nó đến ghe, cho khỏi sự mích, coi ngộ quá chừng, chẳng khác nào đám ma một thì, lúc đó sẵng nước lớn, chúng nó trương buồm trực chỉ, thẳng lên miệt Phước-khánh An-hồ. Vậy nay tôi xin ấn hành bài nầy vào báo quán cho chư vị phú gia hãy đề phòng cho lắm chớ tôi coi lúc nầy ăn cướp nó nhiều loạn.

Lục-châu đồng-bang ôi, ông hương cả nầy, ra lập tiệm đã 10 năm rồi, đều làm việc thi ân bố đức, chẳng hề khắc bạc dân tỉnh, mà cớ sao tũ cốn đồ, còn đến giựt của mà ăn, ấy cũng tại người đồng-bang ta, cứ người da vàng mà ăn hiếp mãi, chớ Chà Chinoa đến thương mãi, thì nó hiếp mình, chớ mình chẳng hề dám động nó, vậy cũng sự ứt, nay tôi cuối xin trong Lục-châu, ai có thấy thói tệ đó thì trừ lần, kẽo mấy nước Âu-châu người ta cười nước mình tệ lắm.

Trần-văn-Ủng
Giáo tập Phú-Thuận

Biện hoặc

Démenti

Hôm nọ tôi đi ra tiệm chà mua hàng, chà hỏi tôi rằng giặc chưa bết mà sao ăn mằng lung vậy, cái nầy nghĩ đánh mà, chớ phải bãi cang qua sao?

Tôi đáp rằng: chú chưa hiểu, Đức-tặc bị mấy nước đồng-loã hiệp chiến bỏ rồi, phía mặt trận hướng tây phải yêu, ngày nào cũng thôi lui, bị đuổi ra khỏi mấy tỉnh đã chiếm, giáp ranh; A-lê-mãn sợ binh Langsa vô nước mình phá hại rửa hờn, nên lật đật xin đình chiến nghị hòa cho khỏi.

—Mà binh Đồng-minh cỏ lấy nước người ta đâu, lấy đặng rồi mới kêu là thắng chớ?

—Phải, binh Đồng-minh chưa lấy nước A-lê-mãn. song khi A-lê-mãn xin miễn chiến thì bên Langsa không chịu cho, buộc A-lê-mãn phải chịu các đều Đồng-minh giao mới cho, trong 13 đều buộc, thì đều nào A-lê-mãn cũng chịu thiệt; như đều buộc A-lê-mãn phải nhượng ba thành lớn cho binh Langsa chiếm làm địa đầu; phải lui ra khỏi tả giang Rhin 10 dặm, phải giao 5000 súng lớn, 25.000 vị súng liên thinh, 1.700 máy bay, 500 đầu máy xe lửa, 150 000 cỏ xe lửa, 3000 cỏ xe vận lương, trả hết tù giặc bắt của Đồng-minh về; phải rút binh bên Á-đông về, phải giao hết tàu lặng, phải giao một phần tàu trận cho Đồng-minh, còn bao nhiêu phải giãi giáp hết. Đây là nói tắt cho chú hiểu, chớ còn buộc nhiều chuyện nữa nhục cho A-lê-mên lắm, mà A-lê-mãn cũng phải chịu. Cái đó chú tưởng A-lê-mãn chưa thua há chịu vậy sao?

—À vậy há, chớ tôi nghe nói tôi tưởng hai bên nghỉ đánh cũng như hai đảng huề vậy. Thấy nói vậy tôi mới rõ.

—Tôi hiểu: Còn ông Hoàng-đế Đức-tặc cũng đã trốn đi qua nước khác rồi, với mấy ông chúa chư-Hầu của A-lê-mãn cũng bị dân làm loạn đuổi đi hoặc là phế diệt, còn bên Langsa binh lính còn ở tại trận đợi A-lê-mãn cầu hòa rồi mới rút về Việc nước Langsa thì an như bàn thạch chẳng phải lộn xộn như bên A-lê-mãn.

Nếu A-lê-mãn thắng, trong nước yên, sao ông vua lại trốn đi đâu?

Chú chà nghe tôi nói mặt có sắc vui, chúm chím cười rồi nói: «Tôi mắc ngồi đây buôn bán hoài; có hiểu ở đâu, tôi thấy treo cờ, tôi hỏi người ta nói với tôi hết giặc rồi, hai đảng không ai ăn ai thua; bậy quá! Nếu vậy chắc nhà nước ăn lễ nầy lớn lắm há?

Phàm các người ngoại-quốc đến ngụ tại Bổn-xứ nhờ Chánh phủ Đại-pháp mà buôn bán thạnh vượng thì phải biết ơn Đại-pháp. Mua giấy quốc trái ấy là tỏ lòng biết ơn ấy

Thuốc điếu hiệu CANON

BAO-XANH

Đã ngon mà lại rẻ tiền

— Phải, để rồi chú coi. Thằng mới vui mảng ăn lễ chớ còn huế mà mảng nổi gì.

Đoạn tôi ra về tôi liếc thấy chú chà bán vải cho tôi, day lại nói chi với chú chà nọ cùng ngồi gần bên đó rồi cải nhau trầm trệt. Tôi không hiểu nó nói gì, tôi cứ việc đi.

Le Reporter

Nhàn-thoại

Nam-hồ-ngư

Nam-hồ-ngư xưa nay người không có tiếng tăm gì, song cũng có học thức ít nhiều sẵn lòng muốn mở đường hậu bối. Từ lâu nay, tuy không ra mặt chàng chường, vẫn còn núp dưới diễn-đàn mà thỏ thẻ một đôi lời trong báo quán.

Hôm nọ ngày hưu hạ. Nam-hồ-ngư dạo khắp châu-thành. Xảy gặp một ông lão nhà-quê, vai mang túi bạc đi lang thang giữa đường Kinh-lấp: Ông lão kêu Nam-hồ-ngư mà hỏi:

Bớ thầy: — Ông kêu hỏi việc chi ông! — Vậy chớ kho-bạc nhà nước đâu đây thầy? — Ông hỏi làm gì ông! Thưa thầy, lão không nói dầu gì với thầy. Số là lão nghe đã lâu, nhà nước hữu sự, hiểu dụ dân gian cho nhà nước vay lần thứ tư, mà nhà lão lúa nhiều, xưa rày vì hạ giá, lão trông cho có giá, bán một ít chi, đặng cho nhà nước vay lấy thảo, nay vừa bán được, nên lão vội vàng đem tiền đi lên đặng mua giấy Quốc-trái, kẻo nghe nói gần quá hạn rồi, sợ trễ.

Nam-hồ-ngư — Ông thiệt có lòng với nhà nước quá chừng, vậy ông đi cùng tôi, tôi dẫn ông lại nhà kho-bạc. Hai người dắc tay nhau đi vừa đến Xá-Tây. Ông già hỏi, ụa chớ hôm nay ngày gì mà cặm cờ, dữ vậy? — Ông không hay sao? — lão ở nhà quê mới lên tới đây, có nghe gì đâu! — Hôm nay có tin Pháp đình điện sang nói rằng, Đồng-minh đã thắng trận, Đức-tặc đã qui hàng rồi, và nó chịu theo mấy đều Đồng-minh giao buộc. Cho nên quan Toàn-quyền thông tư cho các tòa các sở hay đặng treo cờ cho nhơn dân ta biết, còn như thành phố đây thì hai ngày rày vui biết chừng nào. quan Toàn-quyền treo cặm cờ, đốt pháo, diễu binh, phát súng đồng, xá tù tội, tuất bần nhơn, làm cho toàn cõi Đông-dương mình ai nấy đều hay rằng Đức-quốc cầu hòa, Đồng-minh đại thắng. — Vậy thì nhà nước đã thắng trận rồi sao? — Vậy chớ sao. — Hết giặc giả rồi sao? — Vậy chớ sao. — Như vậy thì lão còn mang bạc đi cho vay chi nữa. — Ông nầy nói ngộ không. Nhà nước hơn thì hơn, mà chuyện gì lại không cho vay. Vã chăng, từ khi Mẫu-quốc gặp cơn binh cách đến nay, đã hơn bốn năm, ông nghĩ mà coi, súng đạn biết chừng nào, lương thảo biết chừng nào, trăm ban vạn sự, đều là phí tổn, kể ra bạc đồ thành non, tiền đam lấp biển, ngày nay may mà gặt cơn khói lửa, cự tuyệt hung đồ, thì chúng mình sẽ trông cậy hưởng phước thái bình đó thôi, chớ nhà nước cũng còn cần sự quốc trái đặng chi nhu quốc dụng, mà bảo toàn sự dân quyền tự do độc lập đời đời chớ. Ông lão nghe nói mới vỗ tay cười rề mà nói rằng: Thầy nói vậy lão mới rõ, vậy thì hôm nay lão cho vay chừng nầy đã, mai lão về bán lúa rồi đem tiền lên cho vay thêm.

TÙNG-LÂM.

Giá Đông-dương tạp-chí

Tờ báo Đông-Dương-Tạp-Chí trọn xấp giá một năm... 12$00.

Trương-Phụ-Đông-Dương-Tạp-chí (phần trò) một năm... 2$00.

Trương-Phụ-Đông-Dương phần-trò mới khởi xuất bản từ 1er Septembre đến giờ. Muốn mua trọn năm phải mua từ 1er Septembre Muốn mua nguyên cuốn sẽ đóng, chưa phải mua bấy giờ; phải đợi đủ năm rồi mới có.

Đông-dương Tạp-chí giá định 12$00.

Song chư Giáo-Viên phải xem tờ thông báo đã luân đệ đến các trường thì rõ.

B. Q.

LỜI RAO CẦN KÍP

Hội chánh *Agence économique de l'Indochine* ở tại *35 rue Tronchet Paris (8e).*

Muốn hỏi thăm đều chi cứ do nơi đó.

Tại nhà in ông P.-B. SCHNEIDER
7, Boulevard Norodom — SAIGON

KIM, VÂN, KIỀU, ông P. Trương-vĩnh-Ký in lại rồi.

Không hình 1$00: Có hình 2$00: Tiền cước 0$10.

« Ai cổ động cho việc quốc trái nầy thiệt là biết tỏ lòng trung thành với nước Đại-pháp. »

Quản Tín Kỷ Đại Dược Phòng

CHỦ NHƠN: M. LÊ-TOAN
60, Rue de Canton 60. — Cholon

Bổn hiệu có trử và bán lẻ đủ các thứ thuốc Cao, Đơn, Hoàn, Tán, thiệt là thượng hạng, các nơi xa gần đều biết danh, có nhiều vị trong Lục-châu gởi bài tặng khen trong các quí Báo rằng: « Thuốc của bổn hiệu rất nên thần hiệu ». Cúi xin chư quí-vị ở trong Lục-châu như muốn dùng thuốc của tiệm tôi, xin vui lòng viết thơ cho tiệm tôi rõ, sẵn lòng gởi thuốc lập tức mà gởi *Contre Remboursement*. Chư quí-vị muốn xin *Catalogue*, hãy viết thơ cho tiệm tôi rõ, tôi sẵn lòng gởi cho không. Tại Saigon đường Pellerin số nhà 23 có bán giùm thuốc của tiệm tôi.

HÓA ĐÀM NINH PHẾ CHỈ KHÁI HOÀN
(Thuốc ho rất thần hiệu)

Vẫn bịnh ho bởi đàm nó biến ra nhiều chứng hiểm nguy, đó nơi thước cảm tà phong tà rồi ăn uống nhằm đồ phẩn khắc, nếu dùng thuốc trị không nhằm thì khó mà dứt nổi. Vậy nên tiệm tôi có chế phương thuốc nầy, dầu ho lâu năm hoặc mới ho, hoặc nhơn đàm tích tụ lâu nay, ẩn theo mạch lạt rồi, nhơn thấp khí sanh ra bịnh ho siễng, ngủ không an giấc, hoặc đàm trừng no dẫy nghẹn tức mê muội, cứng lưỡi. Các chứng về đàm mà sanh dùng đến thuốc ấy liền thấy thần hiệu, hoặc dùng tùy thân thường, tự nhiên thông lưu huyết mạch tỉ vị hòa, giáng đàm hòa khí.

Một hộp 10 hoàn giá bảy cắt (0$70)

DƯỠNG TÂM NINH THẦN HOÀN
(Thuốc bổ tâm an thần)

Phương thuốc nầy chủ trị ăn lắng quá độ, hao tổn tâm huyết, đêm ngủ chẳng ngon, tinh thần bải hoải, giảm sức uống ăn, bàng hoàng thân thể, tỷ vị suy nhược, hay mệt hay quên cùng bởi học hành quá sức, dầm sương giãi nắng, buồn bán nhọc nhằn, ngồi cả ngày, đi cả buổi, mệt nhọc tinh thần, các chứng về lao tổn dùng đến thuốc nầy, rất nên thần hiệu, bồi nhuận tâm cang, điều hòa huyết mạch, tỏ tai, sáng mắt định chí an thần, bổ ích nguơn khí, thêm sức sống lâu

Một hộp 6 hoàn giá sáu cắt (0$60).

THIÊN KIM BẢO KHÔN ĐƠN
(Thuốc bổ khôn (đờn-bà chưởng tử)

Thuốc nầy trị bịnh đờn bà con gái huyết khí suy nhược, thân thể ốm o, nhan sắc vô vàng đường kinh không đúng kỳ, hoặc trồi hoặc sụt, bạch đái hạ, huyết bạch hoặc nhiều hoặc ít, huyết ban, lậu, hư thai, tiểu sảng, nơi tử cung hàn lạnh chậm con, hoặc sung sức quá bội, ngăn trở đường sanh dục, chậm thai nghén, hoặc con gái lớn lên bế đường kinh, bón huất, lâu lớn bụng. Ăn ngủ không ngon, no hơi, nhức đầu, sanh chứng nhức gân, mỏi lưng đau bụng, khi nhiều khi ít không chừng, hoặc đờn bà có thai, bệnh trừng lên. Các chứng hư tổn dùng đến thuốc nầy thì lành mạnh. Bởi bổ khí huyết, chưởng tử lương phương.

Mỗi hộp 2 hoàn giá bán (1$00).

SÂM NHUNG BỔ THẬN HOÀN
(Thuốc bổ thận gia sâm nhung)

Dám tưởng trong thân thể con người, thân là cội rễ, nếu phần tiền thiên kẻo kém, hậu thiên thất dưỡng thì phải mượn dùng thuốc mà bồi bổ tinh thần mới đặng mạnh giỏi. Nên tiệm tôi gần tòng hiệp chế hoàn thuốc nầy công hiệu hạng nhứt, điều hòa huyết mạch bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khỏe hòa tỉ vị, bồi khí sung thần, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di tình, bạch trược, lậu, tinh tiết đàn đề, mồ hôi lai lăng, hoặc hạ nguơn suy nhược, thận kém tinh hàng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng. Các chứng về hư tổn mà sanh, dùng đến thuốc nầy dưỡng cây khô đượm nhuần mùa móc, sung túc tinh thần nở nang da thịt.

(Mỗi hộp 6 hoàn giá (0$60).

HÓA ĐÀM NINH PHẾ CHỈ KHÁI TÁN
(Thuốc ho và bổ phế tán đàm)

Vẫn bịnh ho là bịnh hay khiến ra nhiều chứng nguy hiểm không kể xiết. Nếu thuốc không hay thì khó trị. Tiệm tôi có chế phương thuốc nầy để trị bịnh siễu, bịnh ho chẳng luận lâu mau, hoặc phong tà tà khí sanh ra ho, dùng đến liền thấy công hiệu. Thuốc chế không mát không nóng, đờn bà có thai, người lớn con nít, chi đều dùng được cả. Thật là một phương thuốc trị bịnh ho hạng nhứt trên đời.

Mỗi gói giá một cắt (0$10).

Còn ba ngày nữa mãn cuộc quốc-trái,

Hãy mau mau cho vay

(N° 10) FEUILLETON DU 21 NOVEMBRE 1918.

ROMAN

OÁN HỒNG-QUẦN

Phùng-kim-Huê
(Ngoại-Sử)

(tiếp theo)

Con Sáu Mười-hai thấy bộ Kim-Huê khiếp sợ, bèn cùng Kim-Huê rằng: « Cô giáo có thấy chăng? Người nằm đấy ra người bạc phận, cũng vì vào cửa thứ-mười rồi mà còn nói hơi cao, rằng chẳng ưa sớm mận tối đào, quyết không thèm đưa trước rước sau, gin dạ chọn vàng thao ngọc-đá. Tại vậy mới thân-hình ra đến thá, xác nằm đây, hồn tách ngã nào đâu; cô giáo ôi! cô xét kỹ nước đời lại mà coi, cái thân lươn bao quãng lấm đầu, phận dầu vậy cũng dầu cho vậy. Hơi nào chắc chữ trinh kia mãi, cho bi-tiên rắp phải tã-tơi, nghĩ thịt da ai cũng là người, có lý nào, đợi hồng rụng thắm rồi mới biết. Từ xưa kể mấy tay trinh liệt lợt phấn rồi danh tiết nào biêu; còn những tay bướm sớm ong chiều, phai son đặng người yêu kẽ chuộng. Nếu bây giờ cô chẳng xét mà cho nước chảy xui dòng đi, sau dầu có ăn-năn cũng muộn, bởi vì, tôi đã quá tay vùi-liễu giập-hoa; chi bằng, muốn khỏi cho tan ngọc nát ngà, thà sớm giữ phép nhà cho vẹn! »

Huê nghe dứt nửa buồn nửa thẹn, thẹn cho bước lưu-ly đã bén trầm-luân; Hồng-quân ôi, cang cớ chi mà mi oán bọn hồng-quần, buộc mang kiếp phong-trần quá ngặt? Than rồi khóc máu theo nước mắt, miệng ngập-ngừng dạ xót xa thay; Kim-Huê mới trôm tính: « Thà mà hồn nương theo gió theo mây, chẳng thà đợi dã-dày bấy phận. »

Bấy giờ con Sáu Mười-hai mới khép cửa, khóa chặc, rồi nắm tay Kim-Huê dắc lần tới phòng khác. Cũng đi quanh lộn một hồi, tới cửa; con Sáu Mười-hai mở ra, rồi cũng móc túi lấy hộp diêm ra quẹt lên cho thấy. Nào có thấy chi đâu! Cũng là một phòng như trước, song khi bước tới vách, có tiếng rên hi-hi; Kim-Huê nghe hồn mình nổi-ốc. Đến chừng con Sáu Mười-hai nhận nút mở hoác cửa ra, đánh diêm lên, Kim-Huê mới thấy rõ ràng một nàng con gái, nằm trên giường, mình-mẩy xễ-xài, mặt-mày rách nát. Khi thấy ánh chiếu sáng, biết có người tới thăm, bèn cựa mình, rên: « Chết tôi đi trời đất ôi! Cô ôi, xin cô làm phước tha tôi ra một phen quyết chửa lòng trinh-bạch! »

Nghe rên-siết như vậy, Kim-Huê cố ý đợi coi con Sáu Mười-hai nói sao, chẳng dè, vừa dứt tiếng rên than, con Sáu Mười-hai vội lấy roi-da treo dựa tường phía trong, sấn vào rắp đánh: « Con nầy mi muốn chết gấp hay sao mà la dữ vậy? » Đánh rồi, lại xây mặt ngó Kim-Huê mà cười và nói rằng: « Bữa nay nó thấm thuốc, nên xin chịu phục rồi đó, song tôi dễ cho mà coi; tôi dễ như vậy tôi hành hung cho đến nước, cho biết mặt một lần, kẻo mà hủn-hỉn làm cao, chê tám nghề bẩy chữ! »

Kim-Huê thấy vậy sửng-sốt, thêm nghe con Sáu Mười-hai nói mấy lời, lại càng chết điếu trong ruột hơn nữa.

Xem rồi, Con Sáu Mười-Hai dẫn Kim-Huê trở lại phòng an giấc. Tuy con Sáu Mười-Hai chẳng có một lời chi động tới Kim-Huê thì mặc dầu, mà những đều, tai Kim-Huê đã nghe, mắt Kim-Huê đã thấy, làm cho Kim-Huê toạ ngoạ bất an, bồi hồi nan giải. Không biết ai mà than-thở, một mình trằn trọc canh thâu, thấm thay! ngồi với đèn mà ngỡ những đâu, trăm thăm ngàn sầu giập-dã.

Tròn đêm, Kim-Huê ngồi rầu-rĩ phận mình, nhớ cha, đôi mắt đượm nhuần, luy khôn ngưng giọt.

Sáng ngày, Kim-Huê cứ việc điểm trang, vào ra như thường, không tỏ ý chi khác cách. Trong lầu, một đoàn kỉ-nữ với con Sáu Mười-Hai cũng mơn trớn nói cười, không bày tuồng gì lạ. Tới trưa, khi dùng bữa rồi, con Sáu Mười-Hai mới vẫy đoàn kỉ-nữ vào trong một phòng rộng, trên tầng thứ ba, rồi sai một ả xuống mời Kim-Huê theo chơn lên có việc.

Kim-Huê nghe nói có lịnh con Sáu Mười-Hai cho đòi, trong lòng đã khiếp sợ, biết phải có chuyện chi đây chớ chẳng không, song tính sao bày chước. Phải nhắm mắt đánh liều, may rủi, rủi may bạc quản. Kim-Huê nối gót ả may-ngài, lên tới phòng, bước vào thấy con Sáu Mười-Hai ngồi giữa, đoàn kỉ-nữ hai bên, đứa thì cầm roi-da, đứa thì roi-mây bao phủ, Kim-Huê đà rởn-ốc, song cũng gượng mở lời, rằng: « Nghe có lịnh cô Sáu đòi, tôi lật-đật áo chưa gài dãi! »

Con Sáu Mười-Hai cười, vội vàng đứng dậy cầm tay Kim-Huê mời ngồi, rồi lại tiếp rằng: « Tôi làm rộn cho cô, xin cô tha thứ. Tôi mà mời cô đến đây, chẳng chi lạ hơn là muốn rỏ thật ý cô, như hà toan liệu? Tôi vốn chẳng nài hoa ép liễu, nhưng mà người như cô vậy, đừng thèm chớ ai biểu mới hay: phép nhà cô biết rồi, may rủi gì cô cũng biết rồi, lẽ thiệt hơn tôi đã chỉ bày, xin cô chớ vặn nài bẽ ách.

(Còn nữa)

MỘNG-HUỀ-LÂU.

附借國債 SOUSCRIVEZ A L'EMPRUNT NATIONAL 義民必宜

Nghĩa dân nên mua giấy quốc-trái

Ngày quốc-trái kết cuộc hãm đèn, Đồng-bang khá mau chơn kẻo trễ.

Phóng-trái.

Thuốc gói chưa vấn hiệu GLOBE

ai ai cũng ưa vì mùi thơm diệu

Có một mình hãng Denis Frères trữ [illegible] mà thôi.

ATELIER de GRAVURE sur MÉTAUX & MARBRES

Plaques D'enseigne, Bateau, Cachets, En Cuivre, etc..

ATELIER DE GRAVURE SUR METAUX — NG.CHI-HOA GRAVEUR — 42, AMIRAL-DUPRE SAIGON

En Tous Genres Prix Modéré

Kính trình chư quí vị tôi có lập TIỆM KHẮC CON DẤU BỒNG VÀ MỘC THUNG (TIMBRES CUIVRE ET CAOUTCHOUC) bằng đồng, chạm mộ bia đá cẩm thạch để mả (pierres tombales), có đủ thứ con dấu lạ. Quí khách muốn dùng kiểu nào xin gởi thơ cho tôi thì tôi sẽ gởi catalogue cho coi vừa ý kiểu nào thì tôi hết lòng làm cho vừa ý và tính giá thiệt rẻ, tôi rất đội ơn vô cùng.

NGUYỄN-CHÍ-HÒA
GRAVEUR
42, Rue Amiral-Dupré. — SAIGON

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÀM
THIỆT HIỆU LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Của ông lương-y GUILLIÉ

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế đường của quan lương-y GUILLIÉ lấy làm thần hiệu trong những bịnh HƯ PHẾ, đau trong TÌ VỊ, đau nơi TRÁI TIM, ĐAU GÂN, ĐAU MÌNH, RÉT VỎ DA, hoặc CHÓI NƯỚC, BỊNH KIẾT, BỊNH HO DAI, BỊNH CÚM, GHẺ CHỐC NGOÀI DA và bịnh có TRÙNG LÃI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỔ rẻ tiền và rất hiệu nghiệm làm cho NUYỆT RA TINH KHIẾT. Những bịnh gốc bởi ĐÀM hay là MẬT phát ra thì uống nó hay lắm.

Bất kì thuốc trị đàm nào mà không có dấu ký tên PAUL GAGE thì chớ dùng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỔ
nữa cũng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux của quan lương-y Guillié.

Chánh chế trở thuốc nầy là nhà : PAUL GAGE FILS, nhứt hạng bào chế y sanh, đường GRENELLE St GERMAIN môn bài số 8, ở tại đô thành PARIS.

VÀ TRONG CÁC DƯỢC PHÒNG ĐỀU CÓ BÁN

Mới tiệm có chư vị viết thơ cho bổn tiệm có CATALOGUE MỚI 1918 gởi đến để cho vị lựa chọng.

Kính cùng chư vị đặng rõ: Tại tiệm tôi khắc các thứ con dấu bằng đồng và bằng đồng làm thiệt kỹ cang mà giá rất nhẹ, xin kính mời quí khách.

T. Khánh-Long, 151 Catinat Saigon.

Nhà Lefranc và Công-ty
Ở PARIS

LÀM MÀU VERNIS VÀ MỰC IN
Hãng DENIS FRÈRES,
một mình đại lý
cả Đông-dương

SỐNG LÂU NHỜ RƯỢU
(Longévité grâce à une liqueur

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị điền-chủ dã ngoài 95 tuổi mà hãy còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chói hỏi, ăn nói sỏi sàng, cả ngày ở ngoài trời ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, hỏi thử cho biết tại đâu ông nay tuổi lớn tuổi cao mà sức lực không phai kém vậy?

Ông già đáp lại rằng: Có chi lạ đó mà hỏi, cả đời tôi trước khi ăn cơm hay uống một ly nhỏ rượu Quina Gentiane hiệu Mazet là một thứ rượu trường sanh bổ lão.

Người khách nghe nói cũng có lòng mộ việc trường thọ như ông, liền về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu Quina Gentiane mà dùng mỗi bữa. Thiên hạ nghe nói cũng có dạ tham sanh, cũng bèn rủ nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ quanh năm.

Có bán trong các tiệm hàng xén (épiceries).

HÃY HỎI
THỨ HỘP QUẸT
HIỆU NÀY

LÀ THỨ TỐT
HƠN CÁC THỨ
KHÁC

KHOÁN CHẤT THỦY
(Nước suối kim thạch)

VICHY

PHÁP-QUỐC-TUYỀN
VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên ve và nửa ve.

Trị bịnh đau Thận, bịnh đau Bàng-quang, bịnh Phong — Thạch-lâm-bịnh (ké) — Đau mấy chỗ lất-léo.

VICHY GRANDE-GRILLE trị bịnh đau gan và bịnh đàm.

VICHY HOPITAL trị bịnh thương ti, trường nhiệt.

Hãy coi chừng đồ giả mạo, khi mua phải chỉ cho trúng thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TỀ

SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối ấy mà ra. — Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3 hoàn thì dễ tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đọn nước xịt (môi-khí-chất).

Thứ máy nói, thứ kèn hát Pathéphone nầy có một mình nó nói tiếng người hơn hết.

Thứ máy nói, thứ kèn hát Pathéphone nầy có một mình nó nói tiếng người hơn hết.

TẠI HÃNG CÓ HƠN 1 TRIỆU DĨA HÁT ĐỦ CÁC THỨ TIẾNG

Dĩa hát Langsa, Annam, Bắc-kỳ, Cao-man, Ê-mứng, Xoa-thảo, Triều-châu.

Dĩa hát Langsa, Annam, Bắc-kỳ, Cao-man, Ê-mứng, Xoa-thảo, Triều-châu.

CẢ DĨA CẢ MÁY VÀ KIM ĐỀU CÓ ĐÍNH HIỆU PATHÉ

Khi mua phải nài cho được hiệu ấy. Vì dĩa hát hiệu nầy tốt nhứt, kèn hát hiệu nầy rỏ ràng thanh thé, kim bằng ngọc thạch chẳng hề khi nào mòn.

Le Directeur-Gérant : F.-H. SCHNEIDER

Certifié l'insertion. . . . . .

Saigon, le _____ 19

Vu pour légalisation de la signature de M. _____

Saigon, le _____ 19

Le Maire de la Ville de Saigon

Saigon — Imp. F.-H. SCHNEIDER